

Koniec dziejów według Newtona

12 sierpnia 2014

Data publikacji: 12.10.2007

Wystawione po raz pierwszy do publicznego widoku liczące sobie trzysta lat pisma Izaaka Newtona wyznaczają dokładną datę końca dziejów. Można je zobaczyć na wystawie przygotowanej przez Uniwersytet Hebrajski w Jerozolimie zatytułowanej „Sekrety Newtona”.

Według angielskiego fizyka, matematyka i filozofa, koniec świata będzie miał miejsce nie wcześniej niż w 2060 roku. Dokumenty wystawione na widok publiczny po raz pierwszy ukazują mało znane wcześniej religijne poświęcenie człowieka od wielu lat uważanego za największego naukowca w historii. Zmarły 280 lat temu Newton znany jest ze stworzenia podstaw dla nowoczesnej fizyki, astronomii, matematyki oraz optyki. Teraz jednak, dzięki udostępnionym dokumentom poznajemy go również jako człowieka głęboko wierzącego, który przeczesywał starotestamentową Księgę Daniela w poszukiwaniu wskazówek dotyczących końca świata.

Dokumenty nabyte na aukcji w Londynie przez żydowskiego naukowca w 1936 roku, przechowywane były w bibliotece narodowej w Jerozolimie od 1969. Dostępne przez wieki jedynie dla niewielu badaczy, nigdy wcześniej nie zostały udostępnione opinii publicznej.

W jednym z manuskryptów, datowanym na początek XVIII wieku, Newton na podstawie Księgi Daniela wyznacza datę apokalipsy, dochodząc w ostateczności do wniosku, że będzie ona mieć miejsce nie wcześniej niż w 2060 roku.

„Może on (świat) skończyć się później, jednak nie widzę powodów, aby miał zniknąć wcześniej” – pisze Newton. Dodaje jednakże: „Wspominam to nie dla ogłoszenia daty końca, ale dla położenia kresu fali spekulacji ekscentryków, którzy często

przewidują czas końca dziejów, a poprzez takie działania dyskredytują uświęcone proroctwa tak często, jak ich przewidywania nie spełniają się.”

W innym dokumencie Newton interpretuje proroctwa biblijne zauważając, że Żydzi wrócą do Ziemi Świętej przed końcem świata. Sam koniec ujrzy „ruinę niecznych narodów, koniec płaczu i wszelkich problemów, powrót Żydów z niewoli i ich osiedlenie się i powodzenie oraz wieczne Królestwo”.

Wystawa zorganizowana przez Uniwersytet Hebrajski w Jerozolimie zawiera także traktaty na temat dziennych praktyk w świątyni Salomona w Jeruzalem. W jednym z dokumentów, Newton omawia dokładne wymiary świątyni – jej plany, jak uważa, odzwierciedlają układ wszechświata. Inne dokumenty zawierają hebrajskie wyrazy, w tym zdania z modlitewnika.

Yemima Ben-Menahem, jeden z kustoszów wystawy uważa, że pisma ukazują w jaki sposób Newton przekonany był o tym, że ważna dla nas wiedza zawarta jest w starożytnych tekstach.

– Uważał on, że istniała wiedza w świecie, który zniknął. Myślał, że była ona zakodowana i że przez studiowanie spraw, jak na przykład wymiary świątyni, może ją odkodować.

Jak mówi kustosz, pisma Newtona przeciwstawiają się idei, jakoby nauka prezentowała diametralnie odmienne od religii stanowisko.

– Dokumenty te ukazują naukowca wiedzionego religijnych ferworem, pragnieniem ujrzenia bożych czynów na świecie – mówi.

Archiwa Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie zawierają także list Alberta Einsteina do Abrahama Shalom Yahudy, zbieracza który nabył dokumenty rok wcześniej.

Pisma religijne Newtona, jak pisze Einstein, dostarczają „różnorodnych szkiców i następujących zmian, które dają nam

interesujący wgląd w myślowe laboratorium tego niezwykłego myśliciela.”

Na podstawie: AP, AFP

Źródło i opracowanie: [Infra](#)